

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 18/2025-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Soňou Pohovejovou, Záhradnícka 37, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Tos/59/2024 zo 14. augusta 2024 takto

rozhodol:

1. Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Tos/59/2024 zo 14. augusta 2024 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Tos/59/2024 zo 14. augusta 2024 **zrušuje a vec vracia** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.
3. Krajský súd v Bratislave **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **1 099,80 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. decembra 2024 domáhal (spoločne so sťažovateľkou Advokátska kancelária Martin Pohovej, s.r.o., vo vzťahu ku ktorej však bola ústavná sťažnosť odmietnutá, pozn.) vyslovenia porušenia svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto nálezu. Sťažovateľ navrhuje,

aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Uplatňuje si tiež nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Advokátska kancelária Martin Pohovej, s.r.o., vykonáva prostredníctvom sťažovateľa obhajobu obžalovaného [REDAKOVANÉ] v trestnej veci vedenej na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. B3-6T/14/2023. V tejto trestnej veci bolo súdom nariadené pojednávanie na 1. február 2024, ktorého sa však sťažovateľ bez predchádzajúceho ospravedlnenia nezúčastnil, čím podľa súdu zmaril nariadené hlavné pojednávanie. Uznesením z 1. februára 2024 preto súd uložil sťažovateľovi poriadkovú pokutu 200 eur. Toto uznesenie si sťažovateľ prevzal 3. júna 2024.

3. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti poukazuje na svoje podanie zo 6. júna 2024 (opatrené pečiatkou mestského súdu, pozn.) označené ako sťažnosť, ktorá bola podaná bez ďalšieho odôvodnenia, avšak s odkazom na to, že odôvodnenie bude doplnené do 5-tich pracovných dní. Následne sťažovateľ sťažnosť doplnil podaním doručeným mestskému súdu 11. júna 2024 (toto podanie je označené ako „*dôvody sťažnosti*“, pozn.).

4. Napadnutým uznesením krajský súd sťažnosť sťažovateľa zamietol s odôvodnením, že lehota na podanie sťažnosti proti uzneseniu mestského súdu o uložení poriadkovej pokuty uplynula 6. júna 2024, avšak sťažnosť sťažovateľa bola doručená súdu až 11. júna 2024. Sťažnosť sťažovateľa preto zamietol ako oneskorene podanú.

5. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti tvrdí, že podal tzv. blanketnú sťažnosť v zákonnej lehote, a preto napadnuté uznesenie nemôže obstať. Podľa sťažovateľa bolo povinnosťou krajského súdu sťažnosť prejednať a vo veci rozhodnúť.

II.

Vyjadrenie krajského súdu a replika sťažovateľa

6. Krajský súd v doručenom vyjadrení nezdieľa výhrady sťažovateľa, keď tvrdí, že s ohľadom na obsah spisového materiálu predloženého mestským súdom v danom čase iný postup neprichádzal do úvahy. Tento spisový materiál totiž neobsahoval žiadne podanie sťažovateľa zo 6. júna 2024. Mohlo ísť o pochybenie mestského súdu, nie však súdu krajského.

7. Sťažovateľ namieta tvrdenie odporcu, ktorý poukazuje na to, že sťažovateľ v podaní z 11. júna 2024 ani náznakom nespomína, že by 6. júna 2024 podal blanketnú sťažnosť. Toto tvrdenie sa podľa sťažovateľa nezakladá na pravde. Krajský súd mal možnosť vyzvať sťažovateľa na vysvetlenie toho, prečo v podaní z 11. júna 2024 poukazuje na podanie, ktoré nie je súčasťou súdneho spisu, pričom tak neurobil.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd považoval za preukázané, že sťažovateľ podal sťažnosť (ako tzv. blanketnú sťažnosť) proti prvostupňovému rozhodnutiu o uložení pokuty včas. Uvedené potvrdzuje podanie sťažovateľa opatrené pečiatkou mestského súdu zo 6. júna 2024, ktoré sťažovateľ predložil ako prílohu ústavnej sťažnosti, pričom podstatné je, že toto podanie vo svojej podstate nenamietal ani krajský súd. Skutočnosť, že k pochybeniu pravdepodobne došlo na strane mestského súdu, neznamená, že k porušeniu práv sťažovateľa nedošlo. Bez ohľadu na to, či mal krajský súd

pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa proti rozhodnutiu mestského súdu o uložení poriadkovej pokuty k dispozícii aj jeho podanie zo 6. júna 2023, je potrebné prisvedčiť sťažovateľovi, že v okolnostiach tejto veci bolo jeho právo na spravodlivé súdne konanie porušené tým, že jeho sťažnosť nebola riadne preskúmaná. Ak by ústavný súd nevyslovil porušenie práv sťažovateľa, *de facto* by tak došlo k odmietnutiu spravodlivosti (*denegatio iustitiae*) ústavným súdom, pretože sťažovateľ nemá iný prostriedok nápravy, ktorým by vedel docieľiť zrušenie rozhodnutia krajského súdu a riadny prieskum ním podanej sťažnosti proti rozhodnutiu o uložení poriadkovej pokuty, ktorá, ako sa ukázalo, bola podaná včas.

9. Podporne možno poukázať na (a) označenie oboch podaní sťažovateľa, kde podanie z 11. júna 2024 bolo označené ako „*Dôvody*“ sťažnosti, a na (b) úvod tohto podania, kde sťažovateľ výslovne uvádza: „*Proti uzneseniu som v zákonnej lehote podal sťažnosť, ktorú odôvodňujem nasledovne...*“ Možno preto prisvedčiť sťažovateľovi, že uvedené konštatovanie sťažovateľa mohlo a malo vzbudiť pochybnosti o tom, či je odmietnutie podania sťažovateľa z 11. júna 2024 pre jeho oneskorenosť dôvodné. Na mieste bola výzva sťažovateľovi, aby toto konštatovanie vysvetlil a preukázal, že sťažnosť bola podaná včas.

10. Podľa § 133 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd zruší rozhodnutie alebo opatrenie, ktorým boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa. Podľa § 133 ods. 3 písm. b) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže vrátiť vec na ďalšie konanie.

11. Ústavný súd s ohľadom na uvedené zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie (výrok 2 tohto nálezu). Po vrátení veci bude krajský súd povinný opätovne rozhodnúť o sťažnosti podanej sťažovateľom ako o sťažnosti, ktorá bola podaná včas.

12. Vo vzťahu k namietanému porušeniu práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu sa ústavný súd riadil princípom minimalizácie svojich zásahov do právomoci všeobecných súdov, rozhodnutia ktorých sú v konaní o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy preskúmané (IV. US 303/04, IV. ÚS 64/2010). V súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. II. ÚS 182/06, IV. ÚS 311/08) vychádzal z toho, že v nadväznosti na vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu a jeho zrušením sa otvára priestor na to, aby sa krajský súd po vrátení veci v ďalšom konaní sám vysporiadal s ochranou uvedeného práva hmotnoprávneho charakteru. V tejto časti preto ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovel (bod 4 výroku tohto nálezu).

IV.

Trovy konania

13. V súlade s § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde priznal ústavný súd podľa výsledku konania sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia (výrok 3 tohto nálezu).

14. Pri výpočte náhrady trov konania ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej

odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 predstavuje v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sumu 343,25 eur a náhrada hotových výdavkov za každý úkon právnej služby podľa § 16 ods. 3 predstavuje sumu 13,73 eur. Základná sadzba tarifnej odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 predstavuje v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sumu 371 eur a náhrada hotových výdavkov za každý úkon právnej služby podľa § 16 ods. 3 predstavuje sumu 14,84 eur. Trovy konania sťažovateľa pozostávajú z tarifnej odmeny právnej zástupkyne sťažovateľa za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti ústavnému súdu) v roku 2024 a jeden úkon právnej služby (replika k vyjadreniu krajského súdu) v roku 2025 spolu vo výške 1 057,50 eur (2 x 343,25 eur + 371 eur) a z nároku na náhradu hotových výdavkov právneho zástupcu v sume 42,30 eur (2 x 13,73 eur + 14,84 eur). Sťažovateľovi tak bola priznaná náhrada trov konania spolu 1 099,80 eur.

15. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je krajský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu